

РЕШЕНИЕ

№ 6635

гр. София, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6064** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Ин Тайм“ ООД с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. С. И., срещу решение № 1423/27.03.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 6730/2022 г. от Софийския районен съд (СРС), 104 състав. С него е потвърдено наказателно постановление (НП) № 542/06.04.2022 г., издадено от директора на ТД Митница - С., с което на „Ин Тайм“ ООД, за нарушение по чл.238, ал.1 от Закона за митниците (ЗМ), във вр. чл.23, §1 и §2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. във вр. с чл.156 от Регламент за изпълнение № 2015/2447 е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 500 лв. С жалбата се иска отмяна на обжалваното решение, тъй като същото било постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати процесуални нарушения. Твърди се, че СРС не е изложил собствени мотиви, а е преповторил мотивите на НП, което съществено нарушавало правото на защита на дружеството. Излагат се твърдения, че Агенция „Митници“ не изпълнила задължението си по Регламент 2015/2447 и не въвела универсална система за мониторинг на референтния размер, както и че бил изтекъл давностният срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН. Неправилно била приложена нормата на чл.157, §3 от Регламент

2015/2447. Налице били предпоставките на чл.28 от ЗАНН. Претендират се разности за двете съдебни инстанции.

Ответникът – директорът на Териториална дирекция Митница - С. чрез процесуалния си представител юрк.Н. В. оспорва жалбата като неоснователна. Моли за потвърждаване на решението на СРС като правилно и законосъобразно. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Настоящият 14-ти касационен състав на Административен съд – София град намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

С обжалваното решение Софийски районен съд е потвърдил обжалваното пред него наказателно постановление. За да постанови този резултат, е приел от фактическа страна следното:

На основание резолюция на директора на ТД Митница - С. върху докладна записка с рег.№ 32-201683/25.06.2021г. митнически служители извършват проверка на „Ин Тайм“ ООД. Периодът на проверката е от 01.01.2020 до 31.12.2020 г. При проверката е установено, че съгласно разрешение за общо обезпечение на митнически задължения, които биха могли да възникнат в съоръжения за временно складиране № BGCGUBG005800-2019- EGQ45186, за проверявания период на „Ин Тайм“ ООД било разрешено да предостави общо обезпечение в размер на 30 000 лева, равен на 30% от референтния размер, възлизащ на 100 000 лева, за операции в съоръжения за временно складиране.

Постъпила е информация със справки относно данни за размер на публични държавни вземания, обезпечени към момента на поставяне на стоките в съоръжения за временно складиране. Тази информация е предоставена от дружеството „Ин Тайм“ ООД по електронната поща на ТД Митница С..

След анализ на представените справки е установено, че е налице превишаване на определения в разрешението за общо обезпечение на митнически задължения, които биха могли да възникнат в съоръжения за временно складиране референтен размер.

След въвеждане на данните в справка, изчисляваща референтния размер на обезпечението, е установено, че на 04.05.2020 г. е подадена декларация за временно складиране № 20BG005100210377U0, по която публичните държавни вземания възлизат на 8995,90 лева – 874,16 лева мито и 8121,74 лева ДДС. Към тази дата свободният размер на обезпечението бил по-малък от размера, необходим за обезпечаване на тази митническа декларация и с подаване на същата бил превишен разрешеният референтен размер на обезпечение със 7406,80 лева, като превишаването е продължило до 05.05.2020 г. За този период размерът на необезпечени публични държавни вземания вариал от 350,88 лева до 43 525,98 лева.

Констатирано е нарушение, изразяващо се в това, че „Ин Тайм“ ООД не е уведомило митническото учреждение по обезпечението BG005800- териториално управление Югозападна – понастоящем Митница С., както и митническото учреждение за поставяне на стоките под режим BG005100 – митническо бюро Летище С. за превишаването на определения референтен размер.

Въз основа на констатираното нарушение срещу дружеството е съставен

АУАН № 616 от 01.12.2021 г. по описа на ТД Митница С. за извършено нарушение на чл.238, ал.1 от ЗМ във вр. с чл.23, §1 и §2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (М.) във вр. с чл.156 от Регламент за изпълнение (РИ) 2015/2447. Въз основа на АУАН директорът на ТД Митница-С. е издал и оспореното НП № 542/06.04.2022, с което на „Ин Тайм“ ООД на основание чл.238, ал.1 от ЗМ във вр. с чл.23, §1 и §2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. във вр. с чл.156 от РИ 2015/2447 във вр. с чл.235, ал.1 от ЗМ, е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, за нарушение на чл.23, §1 и §2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на митнически кодекс на Съюза, вр. чл.156 от Регламент за изпълнение № 2015/2447.

При така установеното, съдът от правна страна е приел, че АУАН е съставен съобразно императивните разпоредбите на ЗАНН. Правилно била определена нарушената материалноправна норма, която отговаряла на установената фактическата обстановка и която съответствала на словесното описание на нарушението в АУАН и в наказателното постановление. Нито АУАН, нито НП страдали от съществени пороци. При издаването им не били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до нарушаване на правото на защита. От обективна страна деянието било доказано по несъмнен начин. Съдът е приел, че не е налице основание за приложението на чл.28 от ЗАНН, тъй като случаят не бил маловажен. Деянието било на просто извършване и не предвиждало съставомерни вреди. Касаело се за типично нарушение, което по нищо не се различавало от аналогичните деяния от този вид.

Обжалваното решение е неправилно.

Разпоредбата на чл.63, ал.1 от ЗАНН препраща към касационните основания, визирани в чл.348, ал.1 от НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Посоченото в жалбата касационно основание „необоснованост“ не попада в кръга на валидните отменителни касационни основания по чл.348, ал.1 от НПК, поради което същото не следва да бъде обсъждано.

Неоснователно в жалбата се твърди, че не е налице административно нарушение, тъй като Агенция „Митници“ не била изпълнила задължението си по чл.157, §2 от Регламент за изпълнение № 2015/2447 и не била внедрила система за автоматично следене на референтния размер на обезпечението.

Съгласно чл.23, §1 и §2 от Регламент (ЕС) №952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на митнически кодекс на Съюза (М.), титулярът на разрешението е длъжен да изпълнява задълженията, произтичащи от него и да уведомява незабавно митническите органи за всяка промяна, настъпила след издаване на разрешението, която може да повлияе върху продължаването на действието му или върху съдържанието му. По чл.156 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 относно определения референтен размер, титулярят на разрешението следва да гарантира, че размерът на обезпечението, който може да стане дължим, не надвишава референтния размер. Лицето следва да уведоми незабавно митническото учреждение по обезпечението, когато референтният размер вече не е на равнище, достатъчно за покриване на неговите операции. Това означава, че задължението за уведомяване на митническото учреждение по обезпечението, когато референтният размер вече не е на равнище, достатъчно за покриване на неговите операции, е вменено на лицето - титуляр на разрешението. Това задължение произтича и от самото разрешение за

общо обезпечение с намален размер. Липсата на система за автоматично следене не освобождава титуляра на разрешението от задължението по чл.156, § 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

Неоснователно е оплакването за неспазване на давностния срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН. Тримесечният срок за съставяне на АУАН започва да тече от момента, в който контролните органи разполагат с нужния обем информация, въз основа на който може да се направи извод за това дали е извършено административно нарушение, неговите конкретни параметри и правна квалификация. Видно от доказателствата по делото, мониторингът, през който са изисквани и съпоставяни нужните данни, е приключил с доклад рег.№ 32-286394/08.09.2021 г. Именно от тази дата започва да тече тримесечният давностен срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН, който с издаването на АУАН № 616 от 01.12.2021 г. е спасен.

Неоснователно е и възражението за липса на собствени мотиви в решението на районния съд. Съдът е длъжен да обсъди всички доказателства по делото и въз основа на тях да изгради собственото си убеждение. Дали то ще съвпадне с приетото от административнонаказващия орган или не е ирелевантно, т.е. без значение е как точно ще бъде изразено то.

Основателен е обаче доводът за приложение на чл.28 от ЗАНН. При постановяване на обжалваното решение съдът се е позовал на значимостта на застрашените обществени отношения, както и на това, че нарушението не предполага вредоносни последици, поради което чл.28 от ЗАНН не можел да намери приложение.

Съгласно § 1, ал.1, т.4 от ДР на ЗАНН "маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Очевидно е, че законодателят не е изключил определен вид засегнати обществени, както и формалните нарушения от обхвата на чл.28 от ЗАНН.

От горното определение следва, че при преценката за маловажност освен посочените от административнонаказващия орган и от СРС обстоятелства, подлежат на разглеждане и редица други, които в тяхната съвкупност да дадат отговор дали нарушението показва по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи. Вярно е твърдението на административнонаказващия орган, че липсата на вредоносен резултат не е елемент от фактическия състав на нарушението, но съгласно §1, ал.1 т.4 от ДР на ЗАНН за определянето на едно нарушение като маловажно от съществено значение е и липсата или незначителността на вредните последици. Именно тази липса на вредоносен резултат е налице в настоящия случай и е едно от основанията за определяне на нарушението като маловажно. Освен това настоящата инстанция взе предвид и ниския размер на превишаването, както и краткия период на продължителност на нарушението – един ден (от 04.05.2020 г. до 05.05.2020 г.).

Поради изложеното настоящата инстанция намира, че следва да намери приложение разпоредбата на чл.222, ал.1 във вр. с чл.221, ал.2 от АПК във вр. с чл.63, ал.4 във вр. чл.63, ал.2, т.2 от ЗАНН, като обжалваното решение бъде отменено и вместо него се постанови друго, с което оспореното наказателно постановление да бъде отменено, като нарушителят се предупреди, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от

влизането в сила на настоящото решение, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН в полза на касатора следва да бъдат присъдени направените разноски за заплатен за двете съдебни инстанции адвокатски хонорар в общ размер на 840 лв.

Водим от горното и на основание чл.222,ал.1 във вр. с чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, 14-и касационен състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1423/27.03.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 6730/2022 г. от Софийски районен съд, 104 състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 542/06.04.2022 г. на директора на ТД Митница-С., с което на „Ин Тайм“ ООД, ЕИК[ЕИК], за нарушение по чл.238, ал.1 от Закона за митниците, във вр. чл.23, §1 и §2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. във вр. с чл.156 от Регламент за изпълнение № 2015/2447 е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 500 лв., поради „маловажност“ на нарушението, като на основание чл.63, ал.4 във вр. с ал.2, т.2 от ЗАНН:

ПРЕДУПРЕЖДАВА нарушителя „Ин Тайм“ ООД, ЕИК[ЕИК], че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „Ин Тайм“ ООД, ЕИК[ЕИК], разноски за двете съдебни инстанции в общ размер на 840 (осемстотин и четиридесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.